

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ Ք

ԲԱՆԱՍԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ա.

Օ աւերակաց :

ՏԸՆՈՒՐ տեսիլ աւերակաց օգտաւէտ դանձ է բարեաց,
 Որ ըզջաշակ կրթեալ, զհոգի խնամել ասեն անմոռաց .
 Եւ 'ի քըթթել ևեթ ական զմարդոյ խորհուրդս ամբառնան
 Ի ժամանակս, 'ի գործս և բարս ըսկըզբնատիպ մարդկութեան :
 Դ'արտարապետ գեղայարմար օրինակս անդ գըտանէ ,
 Վանդակագործն և նըկարիչ անդ ըզբնութիւն մերկ դիտէ ,
 Եւ հնախուզին միջովք յերկիր գալարելով անձանձիր ,
 Օ աղեղնաձեւ շեշտեալ յանհուն աւերս ամաց՝ զաշացն հիու ,
 Վըննէ , խուզէ թ' իւ յաւելու զիւրն հընութեանց թանգարան ,
 Եւ ըզմըթին գէպը վիպաց հանէ լուսով յերեան :
 Իմաստասէրն 'ի տառատոկ լայնաքըզանց շուրջ պատեալ
 Ձեռն 'ի ձակատ յածի՝ խորհուրդս յազգիս ազգիս աղմըկեալ .
 Ուերթ զայս յերկին և մերթ 'ի վայր յաւեալ հայի ակնապիշ .
 Եւ հարցանէ , հիմանթաց արարք մարդոյ գընան միշտ .
 Խոկ քերթողին որ քաղցր հրապոյր քան զմիայնակ ըըթելն անդ .
 (ն առ ըզբնարդ . ինքնին բնութիւն տացէ հընչիւն քեզ և խանդ :

Բ.

ԼՇԵՐԱԿԻ ԽԱԵԲԱԳԻԴԱՅ :

Ո արդ ինձ տայր թեթևաձախր ըզթես արծուոյ երկնացու
 Օ իջանէի անդ ուր՝ լեզոս զպարարտ ալիս իւր զեղու ,
 Եւ շըրջէի թեբայիդայ աւերակացն 'ի միջի
 Եւ զանցելոց քաջացն ըզյուշ 'ի դամբանացն ոդէի .
 Ո այր ամայի և անբընակ թեբայիդեանն է այժմիկ
 Որ ամենայն փառաց 'ի գիրկ վերամբառնայր զերթ փիւնիկ .
 Հազիւ երբեմն հետաքըրքիր նըմա պանդուխտք այց աւնեն ,
 Եւ հիացեալընդ մեծութիւնն և ընդ անկումն հառաչեն :
 Ուախ յանդիմանն լինին աչաց ահեղըըրգունքն ամալաձեմ
 Ուահկանացուաց անյագ ըղձից անբաւութեան տիպ վըսեմ :
 Պիերձ մականաւն ոչ շատացեալ փարթամ արքայք աշխարհին
 Յապառաժուտն լրաբիոյ մեծամեծ վէմը հատին ,
 Ոզյորդահոս քրտունսն 'ի կիր արկեալ զտընանկ ամբոխին .
 Եւ յայտնել զինչ . — զի զերթ ցընորս եղեն երբեմն և գնացին :
 Խոկ մերձնոցին տըգեղը ըսփինքս յաւազին կոյտ թաղեալ կայ ,
 Եւ յամենայն կողմունս բեկորք շուրջ տարածեալք մարմարեայ .
 Ենդ է լիեմնեայն առասպելեալ հրաշակերտին մընացուած
 Որ ներդաշնակ պատմի տալ ձայն յարփւոյն ջահել՝ նըւագաց :

Եակ աստ թերեւ հարիւրդըռնեան գեղեցկաշէն քաղաքն այն
 Ուստի երբեմն ելանէին բանսակը 'ի կարդ հրաշաղան .
 Ուր Ելլադայ օրէնըսդիրք նախկին եղեն աշակերտք ,
 Ամաստութեան նորին ւուժոյ մնացին տըկար ևեթ հետք :
 Եփսականգուն յարձանագիրս յընդարձակ որմըս բազնեաց
 Օ որ ձեռն հուժկու ժամանակին անգութ մագլօք աւերեաց ,
 Եցնիւ քանդակը և կամարաց չընչին բեկորք գետնահար
 Ենէծ կարդալ զմեզ ըստիպեն բռնաւորին որ արար :
 Եյլգեր 'ի վեր հանուրց փայլէ անդէն մերումըս կրօնի
 Երիստոսատունկ և 'ի մոլար խարէութեանց զերծ ոգի .
 Թերայիդայ թըսիմդիտել 'ի խորս յանձաւ մենաւոր ,
 Եպիտակազարդ երկծըւենեալ ալեօք զինտոն ձըգնաւոր ,
 Պատեալ 'ի ձորձ տերեւահիւս ծունըր դընէ անմըռունչ .
 Եւ զմարմնոյ աչս աստէն փակեալ անշարժ մընայ իրը անշունչ .
 Օ ակըն մըտաց վերամբարձեալ յերանութիւնս եթերին ,
 Եւ պըշուցեալ կայ հիասքանչ ընդ հրաշաղան տես նորին :
 Եյլք Եիութայ , անձաւք լըուիկ քրիստոսազգեաց միանձանց
 Ու զիմուղուեան ընդունէիք հոյլ անկրնունք դիականց ,
 Եղեալ ապա հալածական արդար կրօնիս օթեան ,
 Եյլք զոյց խաւար աղջամըջին ջահ վանէր հարցն արութեան ,
 Եհ քանի քաղցը ինձ տեսանել ու'ի ձեզ շըրջել միանգամ .
 Եւ քեզ Երեգ քանի տարփմամբ այց ելանել ըղձանամ
 Որ ըզնիսուսն իմընկալար 'ի քօղ ծածկեալ մարդկեղէն
 Եւ մանկաբար քընոյն եղեր քաղցը հովանի ուապաւէն :
 Ետք լըուութիւն և անդ տիրէ փոխան մարդկանն որ եղեն ,
 Եւ լոկ շիրիմք շըրջանասփիւռք զանուանս ոմանց մեզ յայտնեն .
 Եւ Եումիայք խըթնատեսիլք որոց ըստէպ ոտք դիսին
 Կարծել քեզ տան , թէ զմեռելոց նոցին պատուես ըզմարմին .
 Ենէզ ըզմահուն Եզիպաացիք ազդեն անդ լոկ յիշատակ ,
 Եւ թէ՛ նդ մարմնոյս գնայ 'ի կորուստ բարեաց երկրիս սէր անյագ :

Գ.

Եւերակ Հայաստանի :

Եսկ աստանօր առանց հեղոյ կըրկնավըտակ արտասուս ,
 Եհ , իմն ընկեր Եուսա գողտրիկ , ըզթելքանիցդ առնուցուս .
 Եւ սիրտ շարժի քոյին 'ի տես տըխուր բաղդին թորգոմեան .
 Օինչէ , եղուկ , այժմուս վիճակ և զինչ երբեմն Հայաստան .
 Եհա Եասիս լեառն այն ազատ և աշխարհաց բազմաց տէր .
 Եւր դիւցազանց պար որ ըզնա պատկառ երկրի ցուցանէր .
 Եւր շըքեղ թագն , ուր դաւազանն . — անհետացեալ կան նոքա :
 Յորմէ հետէ բաղդըն բարի բարձաւ յորդւոց թարգոմայ
 Եղմաթաւալսահին ալեօք 'ի տիրաձայն 'ի կարկաջ
 Եփրատ Տիգրիս և քարավազն Երասխայ ջուր 'ի պաղպաջ .
 Եղարշապատ հըսկայազօր թագաւորաց յարքունին
 Եերբուկք քարանց անձեւ բեկորք փոշիացեալ տեսանին :
 Տիգրանակերտ և դիշանուէր մեհենազարդըն Բագուան ,
 Եւ այլքազումքաղաքք և շէնք ըսպառըսպուռ , ոչ , կորեան .

Այս աւերակք Տըրդատակուռ գեղեցկաշէնն են Պառնոյ,
 Այս պերճքանդակք քարոզ կարդան մեր մեծութեանն անցելս .
 Այս գոռ շինուածք զայըս աշուցեալ հնութեանց խնդրակ պանդխտին
 Տան բարբառելնըմա թէ Հայք ըզվայելուցն ընտրէին .
 Աստ միւսիոնք , ձեք կորընթեանք աստ տեսանին և յոնեան ,
 Համայն յայտնի զաջողութիւն Ճարտար ձեռին թորգոմեան .
 Քաջդ իմ Տըրդատ երբ սիրելոյ քեռդ ըզԴառնին կառուցեր ,
 Համարէիր ըզՀայաստան այսպէս անշէն գոլ ուաւեր
 Եւ դու Ինի , յետին պարծանքդ Հայոց անկեալ կաս և դուն .
 Ինի միակ յոյս ուապաստան Բարդատունեան նոր գահուն ,
 Եւ դու կորեար ակն Արփիոյ երթեմն եղեալ դու ընտիր
 Որ ըզպատուերս շըրջակայից նուածեալ ազանց յըղէիր ,
 Դու որ գոռոզ և պերճքնայիր 'ի մէջ բազում քաղաքաց
 Աակս անհամար քոյ պալատանց և սիգածեմ արքունեաց .
 Յայնշափ փառաց հետք քո միայն յամօթ մեր , ո՛չ , մընացին ,
 Օի կոչեցաք ըզթընամիս մեք և զոսոխս իսկ ինքնին .
 Օխարդ , աւաղ , յայդքան փառաց շըքեղազարդ գահոյից
 Ի հոյլս իջեր դըժովսըմբեր և թաղծագին աղիտից : . . .
 Ո՛չ միանդամ գունդ ազգակցացս 'ի տըխուր վայրս եկեսցէ ,
 Եւ 'նդ ամօթոյն իւր նըշուակ հառաչելով 'ի սըրտէ
 Ուսցի քանի աղէտս անբոյժըս պատճառէ հայրենեաց
 Ինզուգութիւն սրտից 'ի ջան հասարակացըն բարեաց :

ՄՐԱԳԻՑՆ ՀԵՔԻՄԵՑ

Ա. ՌԱՖ . ՎԱՐԺ .

ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ալբայ¹:

Այ զարմանալի կենդանին մէկէն
 կը Ճանչցուի իրեն զրահապատ ձեռ-
 վը , որով կարծես թէ երկու հաստ
 վահաններու մէջ լաւ մը գոցուած է ,
 ու միայն գլուխը վիզը՝ պոչն ու թա-
 թերը դուրս են , և սովորաբար ա-
 նոնք ալներս կրնայ քաշել ամփոփել :
 Ուրիշ կենդանիներ ալ կը գտնուին
 որ կունակնին ոսկրէ պատեան ունին ,
 բայց աս պատեանը իրենց մսին ու
 ոսկորներուն հետ այնպէս կպած չէ՝
 ինչպէս որ կրիայինը . վասն զի ասոր
 բոլոր ոսկորներն ու ջղերը իր պատե-
 նին հետ այնպէս կպած ու խառնուած

Են որ առանց զինքը սպաննելու չես
 կրնար պատենէն զատել : Արիաներ
 կան որ վզերնին չեն կրնար ներս քա-
 շել բայց շատ տեսակներուն վիզն ալ
 կը քաշուի ներս :

Կրիային գլուխը՝ մարմնոյն նայե-
 լով խիստ պզտիկ է , աշուշներն ալ
 թռչնոց աչուշներուն պէս իրեք հատ
 կոսպ ունին : Խոտ ու Ճախներ ուտե-
 լով կ'ապրի , բայց խիստ քիչ բան կ'ու-
 տէ , ու ամիսներով և ինչուան տարի-
 ներով ալ առանց բան մը ուտելու ապ-
 րածը տեսնուած է : Ծամելիքները
 խիստ ուժով են . այնպէս որ բան մը
 խաճնելու ըլլայ նէ , գրեթէ անկա-
 րելի կ'ըլլայ բերնեն քաշել հանելը :

¹ Լատ. Testudo. Գլ. Tortue. Իս. Tartaruga.
ՏԱ. Թարուալ. Գուլւ Կալ: